

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ

к.е.н., Т.О. КУТКОВЕЦЬКА, М.Г. ГНАТЮК

Уманський національний університет садівництва, м. Умань

На сьогодні в Україні ситуація з обробіткою ґрунту доволі складна. Сучасні системи обробіткою ґрунту пройшли тривалий шлях становлення та еволюції. Їх склад та ефективність відпрацьовані протягом тривалих періодів практичного відбору та наукових досліджень. При цьому питання про доцільність обробіткою ґрунту завжди залишається актуальним.

В традиційній системі землеробства ґрунт готується до сівби механічним обробіткою ґрунту. За допомогою різноманітних операцій земля обробляється для того щоб створити насінневе ложе з однорідним рихлим ґрунтом придатним для використання звичайних сівалок. Головною з цих операцій є оранка за допомогою якої в землю перемішуються поживні залишки, а поле зачищається від бур'янів. Оранка проводиться різними плугами, їх модельний ряд поповнюється новими типами, а саме обертовими, поворотними, плугами зі змінною шириною захвату та з кількістю корпусів від 2 до 16. Проте оранка як була, так і залишається найбільш енергоємним і витратним процесом й шкідлива для ґрунтового середовища. При цьому після неї слід проводити додатковий обробіток ґрунту, внаслідок якого істотно погіршуються його водно-фізичні властивості, з'являється схильність до висушування та розвитку ерозії. Все це свідчить про потребу у створенні нових систем ґрунтообробних машин і знарядь. Нині обробіток ґрунту зазнає істотних змін. Скорочується кількість операцій, підвищуються вимоги до якості, дотримання строків проведення робіт і збереження родючості ґрунту. Тому сучасні ґрунтообробні машини мають відповідати вимогам гнучкої різноглибинної технології обробіткою ґрунту. У своєму прагненні не відставати від світових тенденцій і використовувати досвід провідних фірм, що виготовляють ґрунтообробну техніку, низка машинобудівних заводів України почала виробництво ґрунтообробної техніки з повторенням застарілих конструкцій, яка за технічним рівнем (досконалістю, надійністю, зносостійкістю робочих органів, тощо) відстає від кращих зарубіжних зразків на одне-два покоління. Україна стала залежною від імпорту техніки, що недоцільно з економічної та соціальної позицій, оскільки призводить до втрати виробничого й науково-технічного потенціалу.

Таким чином, з вище викладеного можна сказати, що слід докорінно переглянути агротехніку та всі машинні технології щодо їхньої відповідності проблемі ресурсозбереження. Вкрай важливо відтворити машинно-тракторний парк аграрних підприємств, наповнити його машинами високого технічного рівня, тобто ґрунтообробні машини мають набувати інших якостей, мати ґрунтозахисний характер, сприяти відновленню родючості ґрунту та одночасно з енергозбереженням значно знижувати собівартість вирощеної продукції, не знижуючи врожайності сільськогосподарських культур.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. А.Ф. Головчук, А.С. Лімонт, М.Г. Бондаренко «Машино-використання та екологія довкілля». – Підручник. – Київ : Грамота, 2007. – 360 с.
2. Борисюк Д.В. Перспективи розвитку машин для обробітку ґрунту / Д.В. Борисюк, І.В. Твердохліб, С.А. Захарчук, Є.В. Петрович // Техніка, енергетика, транспорт АПК. – 2015. – № 2 (90). – С. 5–9.
3. Савченко Л. Ринок техніки / Л. Савченко // Агробізнес сьогодні. – 2010. – № 1 – 2. – С. 33.